

В загальному по Україні станом на 31.08.2017 р. поступило в державний бюджет ПДВ у сумі 302,866 млрд. грн., а відшкодовано на вказану дату 68,230 млрд. грн.

Костюк Іван
ст. гр. ФМ-21
Тернопільський національний економічний університет
Costyk11@mail.ru
Науковий керівник – к.е.н., доцент Булавинець В.М.

ЕФЕКТИВНІСТЬ КОНТРОЛЬНИХ ЗАХОДІВ ПОДАТКОВИХ ОРГАНІВ В УКРАЇНІ

Побудова економічної моделі ринкового типу вимагає формування в державі ефективної системи оподаткування. До головних чинників ефективності оподаткування світовий досвід, насамперед, відносить раціональність побудови податкової системи та рівень організації роботи податкової служби.

В умовах проблематичності наповнення доходної частини бюджету особливо гостро постає питання повноти і своєчасності мобілізації фінансових ресурсів до централізованих фондів держави. Зважаючи на те, що доходна частина бюджету майже на 70% поповнюється за рахунок податкових надходжень, то провідна роль у вирішенні даної проблеми відводиться саме податковій службі. Її головне завдання полягає у здійсненні контролю за дотриманням вимог податкового законодавства, правильністю нарахування, повнотою і своєчасністю сплати податків, зборів та обов'язкових платежів.

Чинне українське законодавство чітко визначає основні напрями контрольної роботи податкових органів, що зумовило певний рівень відпрацьованості та методичної забезпеченості обліку платників податку, організації та проведення податкових перевірок і заходів щодо скорочення недоїмки по податкових платежах [1, с. 25]. Як показує практика, не завжди досконала нормативно-правова база є запорукою стабільності податкової системи держави. Саме якісна робота податкової служби створює умови для розвитку підприємницької діяльності в Україні. Від можливостей виконувати контрольну функцію податкових органів залежить наповнення державної скарбниці, що є достатньо важкою і тим більш важливою державною задачею. Ефективність вирішення цього завдання, а саме наповнення дохідної частини бюджетів різних рівнів

завжди залишалося за вмінням держави управляти системою оподаткування.

Як зазначають В. Хомутенко та А. Хомутенко, ефективність системи оподаткування передбачає визначення сукупності абсолютних та відносних показників, які характеризують роботу податкових органів за певний проміжок часу. Зокрема, до абсолютних показників віднесено: кількість проведених контрольних заходів; кількість платників податків, в яких виявляють порушення; суми виявлених порушень; витрати на утримання податкових органів. До відносних показників ефективності податкової роботи зазначеними авторами віднесено: співвідношення кількості застосованих фінансових санкцій та кількості платників податків і зборів, в яких виявлені правопорушення; співвідношення суми виявлених порушень та кількості проведених контрольних заходів; співвідношення загального ефекту від контролюючої діяльності та витрат на утримання такого органу [2, с. 117].

Загальновідомо, що вітчизняна система оподаткування сьогодні є недосконалою, її характерними рисами на цьому етапі розвитку є наявність безлічі проблем, які постають на шляху її еволюційного та динамічного розвитку. Об'єктивна необхідність забезпечення надходження відповідних податкових платежів, дотримання податкової дисципліни як умови належного виконання суб'єктами господарювання зобов'язань перед державою зумовили піднесення на якісно вищий рівень проведення податкового контролю.

Сьогодні, попри прийняття Податкового кодексу України дуже важливим є розуміння необхідності проведення подальшої податкової реформи, яка має вирішити зазначену суперечність, забезпечити раціональний баланс між фіскальною та регуляторною функціями податків в Україні, підпорядкованість податкової політики стратегічним завданням довгострокового економічного зростання та якісної структурної перебудови національної економіки. Для цього необхідно: перейти від суто фіскального принципу побудови податкової системи до принципу податкового партнерства; забезпечити несуперечливість дії податкового і мотиваційного механізму в реальному секторі економіки; диференціювати податки для стимулювання інноваційних процесів; переорієнтувати українську систему оподаткування виробництва на оподаткування споживання та майна громадян [3].

Реформування податкового контролю повинно в першу чергу спрямовуватися на досягнення позитивних зрушень на користь платників податків, а саме:

– зменшення податкового тиску за рахунок розширення бази оподаткування, зниження ставок, виведення з «тіньового» обігу оподатковуваних капіталів;

- зменшення кількості перевірок та підвищення їх якості шляхом більш ефективного відбору підприємств для перевірок (посилений контроль має здійснюватися за недисциплінованими підприємствами та підприємствами з більшим ризиком ухилення від сплати податків);
- зменшення контролю за діяльністю малого та середнього бізнесу;
- зменшення контролю за дисциплінованими платниками податків;
- покращання якості обслуговування клієнтів;
- запровадження відповідальності адекватної виявленим порушенням;
- запровадження податкових компромісів з використанням механізмів розстрочення чи відстрочення, договірних податкових кредитів.

Література:

1. Романовська Ю.А. Роль контрольної роботи податкової служби України у податковому процесі / Ю.А. Романовська, Ю.В. Ходирева // Часопис економічних реформ. – 2012. – № 1. – С. 25-29.

2. Хомутенко В. Оцінка ефективності та результативності адміністрування податків і зборів / В. Хомутенко, А. Хомутенко // Світ фінансів. – 2012. – № 2. – С. 115-122.

3. Корецька – Гармаш В.О. Податковий контроль: проблемні аспекти та напрями удосконалення / В.О. Корецька – Гармаш, Н.М. Раєвська // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www/nbuv.gov.ua/>

Крисовата Іванна

ст. гр. ФУПОМ-21

Тернопільський національний економічний університет

ivankakrysovata@gmail.com

Науковий керівник – к.е.н., доцент Карпишин Н.І.

СУКУПНІ ВИТРАТИ ВІТЧИЗНЯНИХ ДОМОГОСПОДАРСТВ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

З переходом до ринкових методів господарювання, існуванням приватної власності та свободи економічного вибору для кожного індивіда, українські домогосподарства отримали право самостійно розпоряджатись особистими фінансовими ресурсами і набули статусу повноправного учасника економічних відносин.

Залучення додаткових джерел доходів вітчизняними домогосподарствами, шляхом ведення підприємницької діяльності та отримання доходів від власності, розширили напрями витрачання та змінили склад та структуру їхніх сукупних витрат. Крім цього, зміни в економічній ситуації, викликані кризовими процесами останніх років, мали безпосередній вплив на стан сукупних витрат українських